2. İBRANÎ TOMAS İNCİLİ

(Önsöz)

Hz. İsa'nın çocukluğunu konu alan İncillerin ikincisi, İbranî Tomas İncilidir. Yunanca metinin ismi "İbranî Mütefekkir Tomas'ın, Rabbin Gençlik Faaliyetleri Hakkındaki Haberleri" şeklindedir. Bu İbranî Tomas'ın kim olduğu konusu Hıristiyan bilginleri arasında tartışma konusudur. İlk hatıra gelen, havarî Tomas'ın (Mark, III, 18: Yoh.XI, 16 XIV, 5: XXI, 2 ve XX, 24) olabileceğidir. Gnostik İnciller bölümünde tercümesini verdiğimiz Tomas İncili yazarıyla aşağıda metnini vereceğimiz Hz. İsa'nın çocukluğundan söz eden İncil yazarının aynı olabileceği görüşünde olanlar vardır. Her iki İncil de Havari Tomas'dan rivayet edilmiş, ancak zaman içinde yaşadığı cemaatlerin görüşlerine uygun biçimde düzenlenmiş olabilir. Tercümesini önceden verdiğimiz "Tomas İncili" Hz. İsa'nın peygamberlik ve tebliğ devrini ihtiva ederken, aşağıda metin tercümesini vereceğimiz "İbranî Tomas İncili"nin çocukluk devresiyle ilgili rivayetleri ihtîva etmesi mümkündür. Her iki metin birbirinin tamamlayıcısı olabilir. Bu görüşe karşı, ismin aynı olmakla birlikte şahısların ayrı olabileceği kanaatini ileri sürenler de vardır.[175] Konunun tartışmasını biz uzmanlarına bırakıyoruz.

İbranî Tomas İncili'nin çeşitli dillerde pek çok nüshaları bulunmaktadır. En yaygın olanı Yunanca nüshalardır. Yazmalar arasındaki farklılık sebebiyle orijinal eski metni tespit çalışmaları da doyurucu bir neticeye ulaşamamıştır.[176] Yunanca dışında; Slavca, Latince, Gürcüce ve Habeşçe nüshalar üzerinde yapılan çalışmalarda da istenilen netice alınamamıştır.[177]

Tercümesini verdiğimiz metin W. Schmeemelcher'in "Neutestamentliche Apokryphen I. isimli eserinin 353-372 sayfa-

---

[175] Wilhelm Michaelis, *Die Apokryphen Schriften zum Neuen Testament*. Bremen 1958, s. 97.

[176] Schneemelcher, I, 349.

[177] Schneemelcher, I, 350.

ları arasında bulunmaktadır. Yazar, değişik dillerdeki bazı metin farklılıklarını da göstermeğe çalışmıştır. Biz de aynen vermeğe çalıştık. Gayemiz, Yakub İncilinde olduğu gibi, Kur'an'ın Âli İmran suresindeki bazı ayetlerle ilgili olan muhtevası sebebiyle İbranî Tomas İncili'ni ilim adamlarımıza duyurmak ve istifadelerine sunmaktır.

İBRANÎ TOMAS'IN İSA'NIN ÇOCUKLUĞU HAKKINDAKİ HİKÂYESİ (İNCİLİ)

(Metin)

I. Ben İsraelî Tomas bildiriyorum ve ülkemizde doğan efendimiz İsa Mesih'in büyük işlerini ve çocukluğunu, putperest kardeşlerimize anlatmak istiyorum:

Aşağıdaki şekilde başlar.

II. 1- Bu çocuk beş yaşına gelince, bir derenin yayvan (sığ) yerlerinde oynamaya başladı. Önünde akan suyu bir çukura yönlendirdi ve berraklaşmasını söyleyerek onu temizledi. 2- Yumuşak balçık hazırladı ve bundan oniki serçe yaptı. Bunu yaptığında cumartesi idi. Onunla birlikte başka çocuklar da oynuyorlardı. 3- Bir Yahudi, cumartesi günü İsa'nın oyun esnasında ne yaptığını görünce, oradan hemen gitti ve babası Yusuf'a haber verdi: "Bak, senin oğlun, dereden balçık aldı. Oniki kuş yaptı ve cumartesiyi bozdu." Yusuf oraya geldiğinde onu gördü ve sordu: "Cumartesi günü yapılmaması gerekeni niçin yapıyorsun?" Ama İsa ellerini çırptı ve serçelere bağırdı: "Gidiniz!" 4- Serçeler kanatlarını açtılar ve ötüşerek uçup gittiler. 5- Yahudiler bunu görünce, şaşırdılar ve gittiler: İsa'nın yaptığı şeyler hakkında, gördüklerini büyüklerine anlattılar.

III. 1- Fıkıh bilgini Annas'ın oğlu da orada Yusuf'un yanında duruyordu. Bir söğüt dalı aldı ve İsa'nın yönlendirdiği suyu başka tarafa akıtmak için, dalı bıraktı. 2- İsa bunu görünce, (oyunu) bıraktı ve ona dedi: "Edepsiz, imansız, abdal kafa, havuz ve su seni niçin rahatsız etti? Bak, şimdi sen de yaprağı, kökü, ve meyvesi olmayan bir ağaç gibi koruyacaksın!" Ve çocuk hemen kurudu (felç oldu). İsa oradan ayrıldı ve Yusuf'un evine gitti. Kuruyan çocuğun ebeveyni ve çocuğun akranları onu şikayetle Yusuf'a getirdiler ve ithamlarda bulundular: "Öyle bir çocuğun var ki, o böyle (böyle) yaptı,"(dediler).

IV. 1- Bundan sonra o pek çok kereler köye gitti. (Birinde) koşan bir çocuk onun omzuna çarptı. İsa acı duydu ve ona dedi: "Yoluna devam edemeyesin!" Çocuk anında düştü ve öldü. Fakat olayı gören bazıları dediler: "Bu çocuk nereden geldi. Ağzından çıkan her söz, anında gerçek oluyor?" 2- Ölenin ebeveyni Yusuf'a geldi. Söylendiler ve dediler: "Böyle bir çocuğun olursa, köyde bizimle birlikte oturamazsın veya ona beddua değil, hayır dua etmesini, öğretmelisin! O bizim çocuklarımızı öldürüyor."

V. O zaman Yusuf çocuğu yanına çağırdı ve şu sözlerle ona doğru yolu gösterdi: "Niçin öyle şeyler yapıyorsun, bu halk ıstırap çekiyor, bize kin bağlıyor ve bizi rahatsız ediyor?" Buna karşı İsa cevap verdi: "Bu sözlerin senin olmadığını biliyorum, buna rağmen senin için susacağım, fakat onlar cezalarını çekmeliler." Ve onu şikayet edenler hemen kör oldular. 2- Olayı görenler büyük korkuya düştü ve çaresizlerdi ve hakkında dediler: "Onun söylediği her söz iyi veya kötü. Bir gerçek oldu ve mucize oldu. "Yusuf, İsa'nın böyle şeyler yaptığını görünce, ayağa kalktı, kulağını tuttu ve sözünü dinlemesi için çekmek istedi. Fakat çocuk tutulmaz oldu ve ona dedi: "Yeter, beni arıyorsun, bulamıyorsun ve çok cahillik yapıyorsun. Benim senin olduğunu bilmiyor musun? Beni üzme!"

VI. Zahoys adında bir öğretmen herhangi bir sebeple orada bulunuyordu. İsa'nın babasına öyle şeyler söylediğini işitti. Ve onun bir çocuk olduğu halde öyle tabirleri kullandığına çok hayret

etti. 2- Ve bir kaç gün sonra Yusuf'un yanına gitti ve dedi. "Zeki, anlayış sahibi bir oğlun var. Onu bana ver, ona harfleri öğreteyim ve ona harflerle bütün ilimleri öğreteyim ve (ona) büyükbaba ve baba gibi bütün yaşlıları selamlamasını, hürmet etmesini ve kendi yaşıtlarını sevmesini, öğreteyim." 3- Ve ona bütün harfleri, A'dan O'ya kadar uzunca bir sayma ile hemen söyledi. Ama o, öğretmen Zahoys'a baktı ve dedi: "Eğer sen bir kere A'yı mahiyetine göre bilemezsen, başkalarına B'yi nasıl öğreteceksin? Gösterişçi! Eğer biliyorsan önce A'yı öğret, sonra biz B'yi öğrenmek isteriz." Bunun üzerine o, öğretmene ilk harf hakkında sorular sormaya başladı. Ve ona karşı gelmek istemedi. 4- Pek çok dinleyici önünde çocuk, Zahoys ile konuştu: "Dinle, öğretmen! İlk yazı işaretlerinin düzenine, doğrulara ve doğrulara ait orta çizgilere dikkat et! (Bu çizgi gibi) içerden gittiklerini, yükseldiklerini, kıvrılarak dolandıklarını aynı şekilde üç işaretle aynı ölçülerle düzenlendiklerini görürsün; böylece alfabenin çizgilerine sahip olursun."

VII. 1- Zahoys öğretmen: İlk harfin o kadar zor ve anlamlı işarî (alogorik) tasvirlerinin anlatıldığını işitince, o kadar çok müdafaa ve öğreti hakkında şüpheye düştü ve oradakilere dedi: "Yazıklar olsun bana. Köşeye sıkıştım, şanssızlık bana zarar verdi. Bu çocuk beni geçti." 2- Yusuf kardeş, bunu geri al, rica ediyorum! Onun güçlü bakışlarını, müessir sözlerini hiç kaldıramıyorum. Bu çocuk dünyada doğmamış, ateşe de hükmedebilir. Dünyanın yaratılış öncesinden olmalı. Hangi ana rahmi onu taşıdı, hangi ana kucağı onu besledi, bilemiyorum. Bana yazıklar olsun dostum, beni bütün kavramların dışına çıkardı. Onun zekasını takip edemiyorum, ben kendimi aldattım. Ben üç kat şanssızım! Bir öğrenci almak istedim. Ama bir öğretmenle karşılaştım. Dostlar, ayıbım kalbimde gidiyor, ben bir ihtiyar olarak bir çocuğa mağlup oldum. Bu çocuktan dolayı hâlâ sarsılabilirim ve ölebilirim. Çünkü şu saatte onun gözlerine bakamam ve küçük biri tarafından mağlup edildiğimi söylerlerse, buna ne diyebilirim? İlk harfin çizgileri hakkında söylediklerine ne diyebilirim? Bilmiyorum dostlar, ne başlangıcı ne de sonu anlayabiliyorum. "Yusuf kardeş, sana rica

ediyorum. Bunu evine götür. Bu çok büyük bir şey. Bu Tanrı veya bir melek veya ne bileyim, ne söyleyeyim!"

VIII. 1- Yahudiler Zahoys'u teskin etmek istediklerinde, çocuk yüksek sesle güldü ve dedi: "Şimdi mahsulünü taşımalısın ve artık kalp, körlüğünü görmeli". "Ben yukardan aşağıya onları (lanet kazananları) lanetlemek için gönderildim. Bana verilen vazife gereğince, sizin için beni gönderene, yukarıya sesleniyorum." 2- Ve çocuk sözlerini bitirince, onun lanetine düşen herkes hemen iyileşti. O andan itibaren onun lanetine uğramamak için, sakat olmamak için herkes itina gösterdi. Ve onu kızdırmaya kimse cesaret edemedi.

IX. 1- Ve birkaç gün sonra İsa, damda bir direk üzerinde oynuyordu. Ve birlikte oynadığı çocuklardan biri damdan aşağıya düştü ve öldü. Ve bunu diğer çocuklar gördüler ve kaçtılar. İsa orada yalnız başına kaldı. 2- Ölenin ebeveyni geldi ve onu suçladı: "Sen onu aşağıya ittin," dediler. İsa cevap verdi: "Onu aşağıya itmedim" Ama onlar İsa'yı dövmek istediler 3- O zaman İsa damdan atladı ve çocuğun cesedi yanına koştu ve durdu ve yüksek sesle bağırdı: "Zenon!" - yani adı öyle – "ayağa kalk ve söyle, ben seni aşağıya ittim mi?" Ve hemen ayağa kalktı ve dedi: "Hayır Efendim, sen beni aşağıya itmedin, beni ölümden uyandırdın." Ve onu görenler korktular, çocuğun ebeveyni ise, meydana gelen mucizeden dolayı Allah'a şükretti ve İsa'nın ayaklarına kapandı.

X. 1- Bir müddet sonra, genç bir adam, budaklı bir ağacı yararken balta fırladı ve ayağına çarptı. Ayağını ikiye ayırdı ve kan kaybından ölmekte idi. 2- Bunun üzerine çığlık ve koşuşmalar başladı. Çocuk İsa da oraya koştu. Zorla kalabalığın arasına girdi, yaralı ayağı tuttu ve o anda (adam) iyileşti. Genç adama dedi: "Şimdi ayağa kalk, odunu yar ve beni düşün!" Hadiseyi gören kalabalık, çocuğun önünde diz çöktü ve dedi: "Gerçekten Tanrı'nın ruhu bu çocukta oturuyor."

XI. 1- Altı yaşında idi. Annesi bir testi verdi ve kuyudan su çıkarması, eve gitmesi için gönderdi. 2- Fakat kalabalıkta testiyi

(bir yere) çarptı ve kırdı. Fakat İsa eteğini açtı, su ile doldurdu ve annesine götürdü. Annesi meydana gelen bu mucizeyi görünce, onu öptü ve gizlilikle dolu gördüğü şeyleri kendinde tuttu (kimseye söylemedi).

XII. Bir başka defa, ekin zamanında çocuk, babası ile arazilerine buğday ekmeye çıktılar. Ve babası buğday ekti. Çocuk İsa da onunla birlikte bir buğday tanesi ekti. 2- Ve hasat etmeye gittiklerinde (götürdükleri) yaygılar doldu, yüz kor[x] geldi ve köyün bütün fakirlerini yığınlara çağırdı ve onlara buğday hediye etti. Ve Yusuf buğdaydan geri kalanı eve taşıdı. O bu mucizeyi yaptığında sekiz yaşında idi.

XIII. 1- Babası dülgerdi ve iş zamanında saban ve boyunduruk yapardı. Zengin bir adam, kendisine bir yatak yapmasını ısmarladı. Fakat kerestelerin bir kısmı söylenen şeyden kısa idi ve ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Çocuk İsa, babası Yusuf'a dedi: "Her iki keresteyi yere bırak ve ortasından itibaren bir tarafa eşit yap!" 2- Ve Yusuf, çocuğun dediği gibi yaptı. İsa diğer tarafa geçti ve kısa keresteyi tuttu ve çekti, diğerine eşit yaptı. Babası Yusuf onu gördü ve hayret etti. Ve çocuğu kucakladı, öptü ve dedi: "Tanrı bu çocuğu bana hediye ettiği için mutluyum!"

XIV. 1- Yusuf, çocuğun anlayış ve yaşının kemale ulaştığını görünce, cahil kalmaması için, bir kere daha düşündü. Onu götürdü ve bir başka öğretmene verdi. Öğretmen Yusuf'a dedi: "Ona önce Yunanca, sonra İbranca ders vereceğim." Çünkü öğretmen çocuğun bilgisini biliyordu ve ondan korkuyordu. Aynı şekilde alfabeyi yazdı, bir süre onunla tatbikat yaptı ve ona hiçbir hususta karşı çıkmadı. 2- Fakat sonunda İsa ona dedi: "Eğer sen gerçekten öğretmensen ve harfleri de doğru biliyorsan, o zaman A'nın manasını söyle ki, bende sana B'ninkini söyleyeyim." Bunun üzerine öğretmen öfkelendi ve başına vurdu. Fakat çocuk acı duyunca onu lanetledi ve (öğretmen) bayıldı ve yüzüstü yere düştü. 3- Çocuk, Yusuf'un evine geri döndü. Yusuf buna üzüldü ve annesini uyardı:

---

[x] Eski bir ölçü, 1 kor = 370 litre.

"Eğer sen onu bana, kapının önüne bıraktırmazsan, onu kızdıran herkes ölecek."'

XV. 1- Bir müddet sonra, Yusuf'un iyi bir dostu olan başka bir öğretmen de ona dedi: "Çocuğu okula getir, belki iyilikle konuşarak Onu, harfleri öğrenmeye razı edebilirim." Ve Yusuf ona dedi: "Cesaretin varsa kardeş onu yanına al!" Ve (öğretmeni) korku ve endişe aldı. Çocuk seve seve onunla gitti. 2- Ve yeniden okula girdi. Kürsüde duran bir kitabı (eline) aldı. İçinde duran harfleri okumadı: Ağzını açtı, ama tamamen Kutsal Ruh konuştu ve etrafındakilere şeriatı öğretti. Onunla birlikte gelen kimseler, orada durdular ve onu dinlediler. Ve öğretisindeki cesaret ve sözlerinin dirayetine hayret ettiler. Halbuki öyle sözler söyleyen, taze bir çocuktu. 3- Yusuf olayı duyunca, endişelendi ve başöğretmenin kötürüm olabileceği ihtimaliyle (veya cahil ilan edilebileceği ihtimali korkusuyla) öğretim evine (mektebe) koştu. Başöğretmen Yusuf'a dedi: "Kardeş bu çocuğu öğrenci olarak aldım; sen biliyorsun, fakat o büyük bir cesaret ve hikmet dolu; ayrıca rica ediyorum kardeş, onu tekrar evine götür!" 4- Çocuk bunu duyunca, ona hemen güldü ve dedi: "Doğru söyledin ve doğru delil getirdin, Sana sevgi ve diğer çarpılmışlara da sağlık olsun!" Ve hemen diğer öğretmen de sağlık buldu. Yusuf çocuğu aldı ve evine döndü.

XVI. 1- Yusuf, oğlu Yakub'u eve odun getirmesi için, oduna yollamıştı. Çocuk İsa onu takip etti. Yakub çalı-çırpı toplarken elini zehirli bir yılan soktu. 2- Yığılıp uzandı, ölmekte iken, oraya İsa yetişti. Ve ısırık üzerine üfledi ve hemen (Yakub'un) ağrısı kesildi ve hayvan patlayıp dağıldı ve o andan itibaren Yakub sağlıklı kaldı.

XVII. 1- Yusuf'un komşularından hasta bir çocuk ölmüştü. Annesi çok ağlıyordu. Büyük feryadı ve yükselen sesleri İsa işitti, oraya koştu ve çocuğu ölü buldu. (Çocuğun) göğsünü sıvazladı ve dedi: "Sana söylüyorum, ölme, yaşa ve annen yanında ol!" Ve hemen (çocuk) gözlerini açtı, güldü. Kadına dedi: "Onu al ve süt ver ve beni de düşün!" Ve çevredeki halk bunu gördü, hayrette

kaldı ve dedi: "Hakikaten bu çocuk ya bir tanrı veya tanrının bir meleği; çünkü ağzından çıkan her söz, gerçek oluyor." Ve İsa oradan gitti ve diğer çocuklarla oynadı.

XVIII. 1- Bir süre sonra, bir ev yapılmıştı ve orada büyük bir gürültü vardı. İsa kalktı ve yakınına gitti. Ve bir adamın ölü olarak yerde yattığını gördü. Onun elinden tuttu ve dedi. "Sana söylüyorum adam, ayağa kalk, işini yap!" Ve hemen ayağa kalktı ve (İsa'nın) önünde yere kapandı. 2- Bunu gören halk, hayrette kaldı ve dedi: "Bu çocuk göktendir. Çünkü pek çok hayatı ölümden kurtardı. Ve hayatı boyunca da kurtarmaya devam edecek!"

XIX. 1- On iki yaşına girince, ebeveyni, âdet üzerine Passah Bayramı için başka yolcularla birlikte Kudüs'e gitti ve Passah'tan sonra eve döndü, ama onlar eve dönerken, İsa Kudüs'e geri döndü. Ebeveyni de onun yol arkadaşlarının yanında olduğunu düşündü. 2- Bir gün boyu yolculuktan sonra, (yokluğunu fark ettiler ve), O'nu akrabaları arasında aradılar ve bulamadılar, üzüldüler ve onu aramaya tekrar şehre (Kudüs'e) döndüler. Üç gün sonra onu, mabedin ortasında öğretmenlerin arasına oturmuş, şeriat dinliyor ve soru soruyor, buldular. Herkes ona dikkat ediyordu ve küçük bir çocuğun, şeriatın ana meseleleri ve peygamberler hakkındaki açıklamalarına halkın büyükleri ve öğretmenleri hayret ediyorlardı. 3- Annesi yanına vardı ve dedi: "Bunu bize niçin yaptın çocuğum, baksana biz seni üzüntü ile aradık." İsa onlara dedi: "Beni niçin arıyorsunuz? Bilmiyor musunuz ki, babam nerede ise, ben orada olmak zorundayım." Şeriat alimleri ve Farizalılar dediler: "Sen bu çocuğun annesi misin?" O dedi: "Evet benim." Ona dediler: "Kadınlar arasında sen ne mübareksin, Rab senin vücudun mahsulünü takdis etmiş, çünkü böyle ihtişam, böyle saadet ve böyle hikmeti biz hiçbir zaman görmedik ve işitmedik." İsa ayağa kalktı ve annesini takip etti ve ebeveynine muti idi; annesi bütün olayları kendisine sakladı. Ama İsa'nın hikmeti, yaşı ve cesareti arttı. Ezelden ebede ihtişam onundur. Amin!

Süryanca Thomas İncilinin 6-8. Bölümlerinin Varyantı (Çocuk İsa ve Öğretmen Zahoy)

Zahoys isimli bir öğretmen, (İsa'nın) babası ile konuştuğunu duydu ve dedi: "Hay yaramaz çocuk!" Ve babası Yusuf'a (da) dedi: "Bu çocuğu (hocaya) vermeyi, daha ne kadar düşünmüyorsun? Akranı çocukları sevmesini ve yaşlılara hürmet öğrense!" Yusuf cevap verdi ve dedi: "Bunun gibi bir çocuğu yetiştirmeye kimin gücü yeter?" (Öğretmen dedi:) Artık yol ayırımına geldiğini, biraz düşünüyor mu?" Ve İsa cevap verdi ve öğretmene dedi: "Söylediğin bu sözlere ve bütün isimlere ben yabancıyım. Aranızda yaşıyorsam da ben sizden ayrıyım. Bedende bir şerefim yok. Sen şeriatlısın ve şeriat içinde kalıyorsun. Ancak sen doğduğunda ben var idim. Benim babam olduğunu düşünüyorsun. Sen benden hiç kimsenin bilmediği ve öğrenemeyeceği bir bilgiyi öğrenebilirsin. Sözünü ettiğin haç, kime aitse o taşır. Eğer ben şerefle yükselirsem, sizin cinslerinizle ortak olduğum şeyleri, bırakacağım. Çünkü sen benim kim olduğumu bilmiyorsun. Ama ben sizin ne zaman doğduğunuzu ve burada ne kadar kalacağınızı gerçekten biliyorum." Onlar bunu duyunca hayret ettiler. Seslendiler ve dediler! "Görebilmek ve işitebilmek harika! Bunun gibi sözleri konuşan hiçbir kimseyi, ne rahip, ne de fıkıhçı, ne de Farizalı duymadı. Böyle sözleri konuşan bu beş yaşındaki nereden doğdu? Şimdiye kadar böyle bir şeyi hiç kimse görmedi." İsa cevap verdi ve onlara dedi: "Söylediklerim hakkında şaşkına dönüyorsunuz, sizin ne zaman doğduğunuzu ben biliyorum, daha da çok söyleyebilirim." Onlar bunu duyunca, sustular, konuşacak durumda değildiler ve Zahoys Öğretmen, Yusuf'a dedi: "Öğrenmesi gereken her şeyi ona öğretirim." Ve onu okula getirdi. İçeri girince sustu. Fıkıh alimi Zahoys, A'dan itibaren harfleri ona söylemeğe başladı ve pek çok kereler tüm alfabeyi ona tekrar etti. Ve onun cevap ver-

mesini, tekrar etmesini istedi. Ama o sustu. O zaman fıkıh alimi öfkelendi, eli ile onun başına vurdu. Ve İsa dedi: "Yalnız demirci örsü vuruldukça terbiye olur: çünkü onun duyma yeteneği yoktur. Ama benim, söylediğin şeyleri söylemeye, bilmeye ve anlamaya yeteneğim var." Şeriat alimi cevap verdi ve dedi: "Bu biraz büyükçe: bu ya bir Tanrı veya bir melek, veya ne söylemek gerektiğini bilmiyorum." O zaman çocuk İsa güldü ve dedi: "Meyvesizler meyve vermek istiyorlar. Ve gözleri kamaşarak kör olanlar, mahkemenin hayat mahsulünü görmek istiyorlar."

Arapça Çocukluk İncilinden

(Tomas İncili'nin Paris Elyazmasındaki

İsa ve Boyacı Hikayesi)

Günün birinde İsa, Salem isimli bir boyacının atölyesinin önünde çocuklarla birlikte koşup oynuyordu. Atölyede boyanacak pek çok bez vardı. İsa, boyacının atölyesine girdi. Bütün bezleri aldı ve çivit dolu bir kazana attı. Salem geldi ve bezlerin bozulduğunu görünce, yüksek sesle bağırmaya başladı. İsa'ya döndü ve dedi: "Meryem oğlu bana ne yaptın? Ben Yusuf'un itibarını ayaklar altına attın. Her biri için, uygun bir renk ısmarlanmıştı ama sen geldin ve her şeyi bozdun!" İsa dedi: "Hangi bezin rengini değiştirmek istiyorsanız, onu değiştireyim?" Ve hemen bezleri kazandan çıkarmaya başladı ve hepsini çıkardığında her biri boyacının istediği renkte boyanmıştı. Yahudiler bu mucizeyi ve işareti gördüler, Tanrıya şükrettiler.